

සභා ආගම

තහවුරු:

අමු අමිතාජ් ඩිලාල් පිළිපෑස

පරීච්චකය:

උස්. ඇම්. මත්ස්‍යර

කැඳවීමේ කා මෙහෙයුත්වීමේ යහයෝගී කාස්කුලය
 අල් බදියා - සංඛ්‍යා රේකඟය
 රිඛද. සුවිදී අරාධිකාව.

1/1420 H

ඉදෑමාත් පරිපෙශන තිෂ්ඨ හා ප්‍රචාරක

අධිකාරයේ

අවිත්තනය යටතේ භාලනයටත්

කිහිපුව් ගා මග දැඩුව් තහවුරු කිතා
කාර්යාලය

තැ: අභ: 20824 පියාදු
දුරකථන අංකය: 4030251 · 4034517 ·
4031587 ·

තැන්ද: - 4039387

අවිත්තනය පූර්ව ලිඛිත අවසරයේ නැඟුව ·
මුණය ගෙව මෙවත් නිලිම මෙම කාර්යාලය
මගින් ච්‍රිජ්‍රීඩායෙන් තහවුරු කර ඇත ·

යිත්‍ය ආගම

කතා:

අඩු අමිතාක් බිලාල් පිළිරස

පරීච්චීකය:

උස්. ඇම. මන්සුරු

කැදිවේමේ හා ඔග්‍රෝග්‍රෑමේ දහයෝගී කායුලුග

දැල් බදියා - ප්‍රජාර රේඛකය

රියද්. ප්‍රාදී අරාධියාව.

ඉස්ලාම් ආගම

ඉස්ලාම් යනු, අරාබි වචනයකි. එහි තේරුම ඇමක්ද යන්න දැනගැනීම හැම කෙනෙකුවම ඉතාමන් වැදගත් කරුණක් වන්නේය.

මෙලෝ ඇත්තාවූ ආගම් සියලුල යමිකිපි පුද්ගලයෙකුගේ නාමයෙන් හෝ යමිකිපි සමාරයක නාමයෙන් හෝ ව්‍යවහාර වන බව පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇත. ශ්‍රීජකියාති ආගම ශ්‍රීජතුය් වහන්දෙගේ නමින්ද, බුද්ධාගම ගෞහම බුදුන් වහන්දෙගේ නමින්ද, කොත්පිපුණියය් ආගම කොත්පිපුණියය් තුමාගේ නමින්ද, මාර්කයාදය කාරල් මාක්ස්ජේගේ නමින්ද ව්‍යවහාර වේ. එමෙන්ම පුදෙවී ආගම පුදියා රටේ පුද ගෝතුයේ උපත ලක්නිසා පුදෙවී ආගම යනුවෙතුක්, හින්දු ආගම ඉතියාවේ හින්දු සමාරයේ උපත ලක්නිසා හින්දු ආගම යනුවෙතුක් හඳුන්වනු ලැබේ.

නමුත් ඉස්ලාම් ආගම කිහිම පුද්ගලයෙකුගේ නමින් හෝ කිහිම රටක, පමාරයක නමින් හෝ ව්‍යවහාර නොවේ. ඉස්ලාම් වතාහි විශ්වයාධිපති අල්ලාජ විහින මිනිසා යෙක පිරිනමනු ලැබු යත්ත වූ ආගමක් ය. එහි අරමුණ නම් මුළු මිනිස් වර්ගයාම අල්ලාජට සම්පූර්ණයෙන්ම අවනත වීමය.

ඉද්ලාම් යනු අරාධී විවහයේ අවතාත එම, යටහන් එම, සිකරු එම යනාදී අරුණ ගැනීම් ඇත. මේ අනුව යමෙකු අල්ලාජට මුදමනින්ම අවතාත එ, මහුට පමණක් වැදුම් පිදුමිකර මහු අණකළ පරිදි පිවිත්වත්නේ නම් එම තැනැත්තා මූදලිමෙකි. ඉද්ලාම් යනු විවහයෙහි සාමය නම් අරපයද ගැනීම් ඇත. මෙයින් කේරුම් කරගතපුත්තේ, යමෙකු අල්ලාජට සම්පූර්ණයෙන් අවතාතරි පිවිත්වීමෙන් ලැබෙන ස්වාධාවික ප්‍රකිරීලය නම් මහු කරා සාමය ලැගාරීම යන්නය.

ඉද්ලාමය සත්වීනි ගතවිෂියේ අරාධීකරයේ පිවිත්වූ මුහුමද (පල)* නැඩුමා විසින් ගෙතරනු ලැබූ අර්ථ ආගමක් නොව එකුමාගේ මාරගයෙන් අන්තිමවරට දෙනු ලැබුවකි. ඇත්ත වශයෙන් ම ඉද්ලාමය අල්ලාජ විසින් ප්‍රාථමයෙන්ම දෙනු ලැබුවේ ලොව උපත ලැබූ ප්‍රාථම මිනියා හා අල්ලාජගේ පළමුවන නැඩුවරයා වන ආදම් (අලෙයි)** ඉමාටය. එකුමාගෙන් ආරම්භයුතු මිනිය වරගයා එත අල්ලාජ විසින් එවනු ලැබුණු නැඩුවරයෙකුගෙම ආගම පුදෝද ඉද්ලාමිය.

අල්ලාජ විසින් පිරිනමනු ලැබූ මෙම ආගමට ඉද්ලාම් යනු නම තැබුවේ මිනිසුන් විසින් නොවේ. එම නම අල්ලාජ විසින්ම තබන ලදී. මේ ගැන ඇද්ධ කුරානාතය ඉතාමත් පැහැදිලිව පවිසන්නේය.

* පල - (පලලලාභ අලෙයිසිවයලලම්)

** අලෙයි - (අලෙයි හිසසාම්)

ශුරංහානය මෙයේ කියයි:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِيْنَكُمْ وَأَنْتُمْ عَلَيْكُمْ بَعْدَ نِعْمَةِ رَبِّكُمْ
لَكُمُ الْإِسْلَامُ دِينًا﴾

අද දින ඔබවෙතුවෙන් ඔබගේ ආයත සම්පූර්ණ
කර ඇත්තෙයි. තවද, බාගේ ප්‍රසාදයන් ද සම්පූර්ණ
කර ඇත්තෙයි. උපෙන්ම, ඔබ වෙතුවෙන් මූල්‍ය ආයත ලෙස
ඉස්ලාමය නොරායන ඇත්තෙයි.

(අද අරුණ 5:3)

﴿وَمَنْ يَتَّبِعَ عَيْرَ إِسْلَامٍ فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ﴾

තවද, ඉස්ලාම නොවන (ගැර) වෙන ආයතන්
යමෙන් රීසින් ආයාතරන්නේ තම් එය කිහිපෙන්
පිළිගනු නොලැබේ

(අද අරුණ 3:85)

﴿مَا كَانَ إِذْ هُمْ يَهُودٌ يَا وَلَا نَصَارَائِيَا وَلَا كِنْجِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا﴾

ඉතුකිම් (ඒකුතම්) පුදුවිවෙත නො ත්‍රියාන්
යෙදු නො නොවේ. නොවෙම අවංක ප්‍රියාලීන් වේ.
(අද අරුණ 3:67)

මුදා (මෝසය) තබේතුමාණන්ගේ අනුගාලිකයින් හෝ මට්ටුන්ගෙන් පැවති රෝහන් අමතා 'මබ සුමගේ ආගම යුදුව් ආගමය' යනුවෙන් අල්ලාජ් ප්‍රකාශකුල බව බහිබලයේ නොතැනුකිවිය සඳහන් වේ තුළ. රෝහන්ම, ශ්‍රීජඩ් වහන්සේගේ අනුගාලිකයන්ට ද මට්ටුන්ගේ ආගම ශ්‍රීජඩියානි ආගම යැයි ප්‍රකාශ කර තුළ.

අපි දැනගත යුතු වැදගත් කාරණයක් ඇත. එහම්, 'ෂුදියට්' හා 'ඡියය් යනු තාම යන් යේපුජ් වහන්සේගේ තාමයන් ද? ඇත්ත විශයෙන් ම රෝහන් තුළ. මේවා රූපාලාගේ තාමයන් තොවේ. 'ෂුදියට්' තම 'ශ්‍රීජටෝර්ය' තම් වූ ශ්‍රීජ විවිධයින් උපත ලැබුවකි. 'ශ්‍රීජටෝර්ය' යනු අභිජෙක කරනු ලැබු තම් අරුත්තැවයි. 'ෂුදියට්' යනු 'මෙසයියාජ්' තම් වූ හිඛීම තෙමහි ශ්‍රීජ අනුවාදය වේ. තවද, ඡියය් යනු 'රීපා' තම් වූ හිඛීම තෙම ලකින පරිවර්තනය වේ.

මෙහේ කරුණු ඇතන්, ටහසුව කකා මෙම පොන් පි.වියහි රිසා තබේතුමාණන් තම 'යේපුජ් යනුවෙන් ම මා හාවිකා කරමි.

ලොව ටහලවූ අනෙක් තබේවරුන් මෙන්ම, යේපුජ් තබේතුමාණෙක් තමන්ගේ අනුගාලිකයන්හට දේශනය ධළේ අල්ලාජ්ට සම්පූර්ණයෙන්ම අවතකවන ලෙසය. තවද, මිනිදා තමාගේ දිනින් මවාගන්නා ව්‍යාර දේව

විජ්‍යාපයන්ගෙන් ද ඇත්තේ පිටින ලෙස රැකුමා කම අනුගාලිකයන්හට අවධාරණ කළහ; මෙය ඉස්ලාමය.

බයිබලයේ අර්ථ හිටිසුම අනුව, ‘හිරගයේ මෙන් මෙලොවීහිදින ඔබගේ අණය ඉදිවේවා.’ යනුවෙන් ප්‍රාරුපතා කරන ලෙසය, රැකුමා කම අනුගාලිකයන්ට ඉගැන්වූයේ.

ඉස්ලාමයේ පෑම්වීවය

අල්ලාජගේ දැව්‍යමය ආගම වූ ඉස්ලාමයේ මූලික පෑම්වීවය වන්නේ මූර මිනිස පාහකියම බහුට පමිපුරණයෙන්ම අවනාතරිය පුණු බවය ; මහුගේ අණට කීකරු විය පුණු බවය; විභු යෙන දක්වා ඇති අවධාරණයනා පිළිපදිමින පිවිත විය පුණු බවය.

මිනිසා අල්ලාජට හැර එන යැකියි පුද්ගලයෙකුට, පිළිමයකට, ගින්තට, ඩරානයකට හෝ එන මොනම දෙයකටවත් වැශුම් පිදුම් කිරීමෙන වැළකී පිටිම ඉස්ලාම් නම් වේ.

මෙලොව ඇති සැමයක්ම මවන ලදදේ අල්ලාජ විසින්ය. රමනිසා ඉස්ලාමය කියා පිටින්නේ මැරිම්වලට වැශුම් පිදුම් තොකර මැවුම්කාරයා වූ අල්ලාජට එසේ කරන ලෙසය. මිනිසාගේ වැශුම් පිදුම් ලැබීමට එකම පුදුස්සා අල්ලාජ පමණය; එමෙන්ම මිනිසාගේ ප්‍රාරුපතාවන්ට පිළිතුරු දෙන්නේද,

අල්ලාජ පමණය. යම් තොනෙකු ගසකට ප්‍රාරුථාකර එම ප්‍රාරුථාවට පිළිඳුරක් ලැබුණේ තම්, එම පිළිඳුර ගසෙන් තොවී, එවැනි පිළිඳුරක් ලැබීමෙහිලා අල්ලාජගේ හියලයක්, අවස්ථාවක් හිඩි ඇත. ඒ අනුව එම පිළිඳුර ලැබී ඇත යන්නය යක්දය වන්නේ. යම්හරකු හියන්න පුරිවනි එය එයේ තොවන බව. ගසකට වැදුම් පිදුම් කිරීමෙහි සියිම යක්දයක් නැත.

එපමණක් තොවී, යේපුද් තුමා, බුදුන් වහන්දේ, ස්‍රීජනා, යාන්ත්‍ර ස්‍රීජටොපර තුමා, යාන්ත් ප්‍රංශිතුමා පමණක් තොවී මූහම්මද (අල්)* තබාතුමාට පටා ප්‍රාරුථා කිරීමෙහිලා පිළිඳුරු ලබා තොගනීම්. ප්‍රාරුථාවන්ට පිළිඳුරු දෙනු ලබන්නේ අල්ලාජ විසින් පමණය. යේපුද් වහන්දේ තම අනුගාමිකයන්ට දෙශනාකලද අල්ලාජ හැර තමන් එක ප්‍රාරුථාවන් තොකළ යුතු බවය.

කුරානා මෙයේ පදනම් කරයි.

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَرْعِيْسَى أَبْنَ مَرْيَمَ، أَنَّتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ أَنَّجَدْتُونِي
وَأُمِّيَ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْتَ حَنْكَ مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ
أَوْلَ مَا لِنَسٍ لِيْ بِحَقٍ﴾

හටද, අල්ලාජ අයස්සෙය: “මෙයමිනෝ යුතු යේ යේපුද් ! අල්ලාජ හැර මා යා මෙයේ මටට ව්‍යුම් පිදුම් කරයාත් යනු ඕබ මේකුප්පෙකට දේරහය තෙලද ?” (පනුවෙක). එවිට ඔහු (යේපුද්) ඔබ ඉතාමේ ප්‍රේරය වන්නය මා තට අවිහියක් හැකි දේ ගැන මා (කියිවන්) ඩීමට බැරිය. (යනු හියයි.)”

(අල්කුරාන් ۵:۱۱۶)

* පල - (අලලලාජ අලපීමිවසලම්)

යේදුජ තුමා තමන්ට කමන්ම වැදුම් පිදුම් කරගත්තේ ද නැත. රිතුමාද සම්පූර්ණයෙන්ම උවතක වියෙක් වැදුම් පිදුම් කළේය අල්ලාඡටමය. තුරංගයේ ‘සුරතුල් පාතිහා’ නම් පරිවිශේදය සකරුවනි වාක්‍යයෙහි මෙම මුදික දෙහස ගැබීම් ඇත.

﴿إِنَّكَ لَقُبْدٌ وَإِنَّكَ نَسْتَعِي﴾

‘ඔබට පමණක් අපි ඉඩායෝ’ (වැශම් පියම්) කරමු: ඔබන් පමණක් පිහිට පනතු.

ඇද්ධ තුරංගයේ තවින් තැනක අල්ලාඡ මෙයේ පවසයි:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ أَدْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

‘ඔවෙ අධිරතියා පවසයි: ඔබ මාවත ප්‍රාර්ථනා කරන්න: ඔම ඔබ (ප්‍රාර්ථනාවන්) ට පිළිතරු ඇමි.

(අල්කුරංග 40:60)

දූස්ලාමයේ මුදික පැනීවිචියේ අඩි-ගු වැදගත් අදහසක් නම්, අල්ලාඡටක් මුහුගේ මැවිමිවලටත් අතර අකි විශාල බිත්තාක් ඇකි බවය. අල්ලාඡ මුහුගේම මැවිමක් හෝ එහි කොටසක් නොවන්නා දේම, මුහු විභින් මවන ලද අනෙකුත් දේ ද මුහු හෝ විශුගෙන් කොටසක් නොවන්නේ ය.

මෙය පැහැදිලිවම පෙනෙන්නට ඇත්තේ, මැයිමිකරු වෙනුවට මහුගේ මැයිමි වැද පුද ගොරව කිරීම ඉතාමත් අනුවත ක්‍රියාවක බව, එවැනි ක්‍රියාවන්හි යෙදී පිටිතනත්ට තොපෙනීම පුදුමයකි. අල්ලාජ (දෙවියන්) ගේ මැයිමිවලට වැදුම් පිදුම් කරන්නන් අල්ලාජ (දෙවියන්) මහුගේ සැම මැයිල්ලකම එකගාරී ඇති බවක්, මහුගේ සමහර මැයිලි තුළින් මහුගේ ශේෂයක්වය පිළිබඳවූ බවත් අදහති. එයේ හෙයින්, එම මැයිමිවලට වැදුම් පිදුම් කිරීම තුළින් අල්ලාජට (දෙවියන්) වැදුම් පිදුම් කරනවා මෙන්යැයි මට්ටන් තරක කරකි.

එනමුත් අල්ලාජගේ අනාගත වක්ත්වා (තැබ්වරුන්) පිසින් මිනියා විත ගෙනරු ලැබූ පණ්ඩිචියෙහි සඳහන් වන්නේ මිනියා අල්ලාජට පමණක වැදුම් පිදුම් කළපුව බවය. එමත්ම මහුගේ මැයිමිවලට කෙළින් හෝ වටින් පිටින් අවනතාවීමෙන් හෝ වැදුම් පිදුම් කිරීමෙන් වැළකි පිටිය යුතු බවය.

අල්ලාජ මෙයේ කියයි:

﴿وَلَقَدْ بَعْثَنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولاً أَبْرَأْنَا مِنْهُمْ وَأَجْنَبْنَا الظَّاغُوتَ﴾

සහතික ලේඛ අර. මූල මිනියා වර්ගයා වෙතම තැබ්වරයෙක් (යටා ඇත්තෙමු. ඔහු) ඕබ අල්ලාජට වැදුම් පිදුම් කරන්න: අයනා දෙවිවරුන්ගෙන් ඇත්ති පිටිඵ්ත (යනු උපදෙස් දෙන සඳහා) යටා ඇත්තෙමු. (අල්කුරාජ 16:36)

පිළිමවලට වැද පුද සත්තාර කරන පිරිමියෙකුගෙන් හෝ ජ්‍යෙෂ්ඨයෙකුගෙන්, 'මිනිසා විසින් අධින ලද පිළිම ඉදිරියේ වැද වැටෙන්නේ ඇයිද?' යනුවෙන් විමසුවහාත් දෙදෙනාගෙන්ම එත වශෙම පිළිඳුරක් ලැබෙනවාට සැකයක් නොමැත. එම පිළිඳුර තම් 'මුළුන් ගලෙන් හෝ මැටියෙන් වූ එම පිළිමයන් නොවිදා බවත්, එඩුලින් දෙවියන් වහන්සේ හට විදින බවත් වේ. මුළුන් පාවත්තන් එම ගල් හෝ මැටි පිළිමයන් දෙවියන් නොවින බවත්, දෙවියන් කරා සික යොමු කරන්නට යම් සුමයක් ලෙස කඩාගෙන පිටින බවත්ය. 'දෙවියන් වහන්සේ තමන් විපින් වටන ලද රේ තුළ යදී පිටින්නේ.' යන මතය අදහන්නෙක් සමහරවිට මෙම තු තැගනු ඇත.

එනමුත්, ඉස්ලාමයේ වුලික ප්‍රකිපත්වී තියිලෙස වටිනාගෙන, ඒ සමඟ කිවිවූ සම්බන්ධකාවයක් පවත්වාගෙන යන යම් කෙනෙක් ඇත්තම් මුළු මෙම කරකය කිහිපයේ පිළිගන්නේ නැත. සැම යුගයකම තමන්හට දේවතවිය ඇති බව ප්‍රකාශ කළවුත්, 'මිනිසා තුළ දෙවියන් පැවත පිටින' බව වූ මෙම වැරදි මතය මුද්කරගෙනයි එයේ ප්‍රකාශ කළේ. මුළුන්ගේ මෙම වැරදි මතය අනුව මිනිසා තුළ දෙවියන් පැවත එන බව කියතත්, අනෙක් මිනිසුන්ට විවා නමා සමඟ දෙවියන් එකඟ එ පැවත එන බවත් මුළුන් කරක කරනි. මුළුන්ම දෙවියන් වශයෙන් හෝ දෙවියන් මුළුන් තුළ ඇති තිසා හෝ සෙස්සන් මුළුන්ට අවනතවී වැදුම් පිළුම් කළපුතා

යැයි කියා පිටිකි. මෙම දේවත්වාදීන් මරණයට පත්වුවායින් පසුව, මුළුන්ගේ අනුගාමිකයින් මෙම මතය පිළිගත්තන් අතර ප්‍රමුඛජ්පානයක් ගෙන පිවිතය තුන්ති විදිකි.

ඉස්ලාමයේ මූලික ඉගැන්වීම් සම්බන්ධව සාමාන්‍ය දැනීමක් ඇති කෙතෙක් පරා තමන් මෙන් වූ තවත් මිනිසෝකුට කුමන අවස්ථාවක යුවින් වැද වැවෙන්නට හෝ පුද පුරු කිරීමට හෝ කිහිපෙන් එකඟ නොවේ.

මැයුමිකාරයාට වැදිමටත්, මැයුමු සෙසු දේවලට වැශුම් පිදුම් කිරීම ප්‍රකිසේප කිරීමටත් කෙරෙන පැහැදිලි ඇරුම්, දැවියාගේ ආගමේ සාරාංශයවේ. එය පහත සඳහන් කුඩා වාක්‍යයන් මතාව පැහැදිලිවේ.

﴿ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾

‘ලාංඡලාක ඉල්ලාස’

නැමැති පුදුයෙක් ‘අල්ලාන් නැර වෙන දෙවිකෙනෙක් නැත්’ යන්න මෙහි තේරුමය.

ඉහත සඳහන් මෙම වාක්‍යය යමෙක් පිහෙන් පිළිගෙන, ඒ අනුව තෙවන වෙළිඳි යනුවෙන් අධිෂ්ථාන ණර, මුවින් කියන්නේ නම් මතු මුස්ලිමයෙකි; ඉස්ලාමය කරා ලගාවුවෙකි. මෙය අව්‍යාචවීම යමෙක් අදහන්නේ නම් වහු

කිහිපවීම ස්වර්ගය ලබාගන්නේය. මුහුම්මද (පල) ඇමා මෙයේ පැවැසු බව අඩුදර (රලි)* ඇමා වාරකා කරයි. “කුවුරුන් හෝ අල්ලාඡ හැර වින දෙවිකෙනෙක තැක යනු ප්‍රකාශකර තේ සමඟම (විස්තාච්චින්තයෙනු ලෙස) මරණයට පත්වන්නේ නම් ඔහු ස්වර්ගයට ඇතුළු වේයි.” (බූහාරි, මුසලිම් ගුන්ප ඇප්පරනි.)

එක දෙවියකු වශයෙන් අල්ලාඡට සම්පූර්ණයෙන් අවනාත්මිම, මහුගේ දණට සිකරුවීමේ ආක්රවාදයන් ලබා ගැනීම, බහුදේව වාදය හා බහුදේවාදීන් ප්‍රකික්ෂේප සිරිම යනාදී කරුණු මෙම වාක්‍යයෙහි අවිභා වේ.

අයත් ආගම් ගෙන එත පණිවිධය

ලෝකයේ තොයෙකුන් ආගම් ඇත; දරුණුයන් හා ඇදහිලි ප්‍රම ඇත; සංවිධානයන් හා විවිධ මත දරණ කොටස ඇත. ලේවාය තියුලි පිටින්නන් තියන්නේ මුළුන් යහුමග පිටින බවත් දෙවියන්ගේ සක්‍රම මාරුගයෙහි පිටින බවත්ය. මේ කොටස සැමයක්ම සක්‍රමයෙහි පිටින්නේද? තැනිනම් සියියම් කොටසක් අයත්තයෙහි පිටින්නේද? මෙය කෙයේ දැනගනීම්ද? මේ සඳහා ව්‍ය සාධක මොනවාද?

මෙම ප්‍රශ්නවිලට පිළිඳුරු ලබාගත නැකි නියි යම් ප්‍රමුඛක් ඇත. එනම්, මෙම ආගම්විලට තැක්කාගාන් කොටසවිලට ඇතුළත් වී ඇති උප්පන විවතවිලින් අලංකාරවූ කරුණුවලින් එහා ඇත්තාවූ, රේවායේ මුළුක
 * රලි - (රලියල්ලාජු පත්‍රා)

අරමුණ හා අත්‍යන්තර කුමක්ද යනු බැලිය පුතුයි. කෙලින් හෝ වටින්පිටින් ඒ ඒ ආගමිකයින් කුමණ කුමයක වූ වැඩුම පිදුම් කරා මිනිසා කැදවන්නේ දැයි බැලිය පුතුයි.

එවිට දෙවියන් ගැන මෙම අයකා ආගම් හා කොටස්වීලට පොදුවූ මුදික අදහස් රියන් ඇතිබව මබ දැනගත්තනවා ඇතු. ඒ අදහස් නම්, ‘පෑම මිනිසුදුම දෙවි කෙනෙක්ය’, ‘සමහර වියෙක මිනිසුන් දෙවියන් වන්නේය’; ‘ස්වභාවය දේවත්වය ඇත්තකි’; නැතිනම්, ‘දෙවියන් මිනිසාගේ කළුපනා ශක්තියෙන් මවාගන්නෙකි’ යනු රේවා වේ.

අයකා ආගම් කියා පිටින්නේ දෙවියන් නැමැදිය පුත්තේ මහුගේ මැටිමිවිල හැවහුරුකම් අනුව බවය. මෙම වෙිතනාව උත් එම අයකා ආගම් මිනිසා තම ආගම් කරා කැදවන්නේ මැටිම් හෝ රේවායේ කිහිපයම් කොටස දේවත්වය දරණ බව සිමෙන් ය.

දෙහරණයන් වශයෙන් රේපුද් තුමා ගැන කිව හැකිය. එතුමා තමන්ගේ අනුගාලිකයින්ට අණකළේ අල්ලාඡට පමණක් වන්දනය කළපුතු බවය. නමුත්, එතුමාගේ අනුගාලිකයින් ලෙස පෙනී පිටින්නන් අද යේපුද් තුමා දෙවියා බව කියා, එතුමා නැමැදීමට මිනිසුන් කැදවයි.

වුදුන් වහන්සේ භාණෝචනයකි. එතුමා ඉතුදිය ආගමට මානව කිහිවාදී ප්‍රතිපත්ති රෙඛක හඳුන්වා දැන්නේය. එතුමා කමන් දැවිනෙනෙස් බව කිහිවීටෙක කියා පිටියේ තැක. එමෙන්ම කමන්ට වැදුම් පිදුම් කළ යුතු බවත් එතුමා නොපැවතුහ. එතාමූල්, අද ඉතුදියාවෙන් පිටක පිටින බොහෝ බොධ්‍යයන් වුදුන් වහන්සේ දැවියන් මෙන් සලකා, එතුමාගේ නමින් පිළිම අඩා, ඒවාට වැද සුද සන්කාර කරයි.

වැදුම් පිදුම් කිරීමේ අරමුණ නිසිලෙස හඳුනා ගැනීමේ වෙනතාව තුළින් අසක් ආගම් දෙය නොත් යොමුකරන්නේ නම්, එවායේ අසක්තාවය හොඳහාටි මතාව පැහැදිලිව පෙනෙන්නේය. එමෙන්ම ඒ ආගමික සංශාහාරික ආරම්භය කෙදේ විකාශී විදුයි දැනගැනීමට ද හැක.

අල්ලාජ මෙයේ පවසයි:

﴿مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُوْنِهِ إِلَّا أَسْمَاءٌ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَإِبْرَاهِيمَ كُمَّ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنَّ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ
أَمَرَ إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الَّذِي أَنْقَمْتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾

‘මඹ (අල්ලාය) තැර ඔබ වැදුම් පිදුම් කරන
යැයියක් ඔබ යා ඔබගේ මූත්‍රය මිත්තත් එසින්
තබාගත් තමිගැර වෙත තියිවක් තැත. රෝගට
අල්ලාය් තියිම බලයක දේ තැත. අල්ලායට ගැර (අන්
තියිවෙකුට) බලයක් තැත. මඹ ගැර (අන් තියිවෙකුට)
ඔබ වැදුම් පිදුම් නොකළ යුතු බව (අල්ලාය) මඹ
(ඔබට) තදින්ම අන්කර ඇත. පත්‍ර මූ ආගම් ද මෙයයි.
නම් මිතිපුන්යෙක් වැඩිදෙනෙක් මෙය නොදත්.’

(අල්කුරානය 12:40)

‘ආගම් පියල්ල යහපත් දේ කියාදෙයි: උගන්වියි,
මමතියා එක ආගමක් පමණක් ඇදහිය දුනුයි යනුවෙන්
පවියන්නේ ඇයි?’ යනුවෙන් කවිරෙකු හෝ තරකාතුකුලට
වාද කළ ගැන. මෙයට විසඳුම නම්, පැම ආගමක්ම
මැරීමිවලට වැදුම් පිදුම් කිරීමේ පාපය උගන්වියි. මිතියා
කරන ඉතාමත් බලවින් පාපයක් යිනම්, එය මැරීමි විලට
වැදුම් පිදුම් කිරීමය. එසේ වැදුම් පිදුම් කිරීම මිතියා
මැරීමේ අරලුනට ඉදුරාම විරුද්ධ කාය්සීයකි. මිතියා
මවා ඇත්තේ අල්ලාන්ට පමණක් අවනත එමබය; කිකරු
විමටය; වැදුම් පිදුම් කිරීමටය. අල්ලාන් ඉතාමත්
පැහැදිලිව තම ගුදධ ගුන්ලයේ මෙය කියයි.

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

‘තටද, උස් (වරගයා) යා මිතියා (වරගයා)
භාගට ඉඩාන් (යමිපුරණයෙක් අවනත වී. මායේ අන්
පිළිගෙන එවන්වීමට යා භාගට පමණක් වැදුම් පිදුම්)
තිරීමට ගැර මා ඔළුවයේ තැත.’

(අල්කුරාන් 51:56)

පිළිමවලට වැඳුම් පිදුම් කිරීමට තුළුනා, මැරිමිවලට වත්දතය කිරීම වනාහි අල්ලාජේ සමාච නොලැබිය හැකි මහා පාර ත්‍රියාවකි. මෙම පාර ත්‍රියාවේ යෙදෙන්නා රේ තත්ත්වය ඇත්කෙකුවම මරණයට පත්වේ නම්, බහුගේ මරණින් පසු වූ පිරිතය කණ්ඩාවූදයක විය හැක. මෙය සාමාන්‍ය අධ්‍යක්ෂ නොවේ. සාරිබලධාරී අල්ලාජ් සම ගුන්පයේ මේ ගැන එශේෂයෙන් පටවා ඇත.

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَعْفُرُ أَن يُشْرِكَ بِهِ، وَيَعْلَمُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾

“අල්ලාජ් තමන් යා හැඳුල්කරුවන් ඇති කිරීමට (කියියේන්) සමාච නොදෙන්නේය. තමුන් ඔහු මේ නොවන (පාර) ත්‍රියාවන් සඳහා තමන් කැමති අපට සමාච දෙයි.”

(අල්ඹරජාන් 4:48,116)

ඉස්ලාමයේ සාර්ථිකතාවය

අයත්ත ආගම් ඇදහිමෙන් මිනිසා නොමග යනාතිසා, අල්ලාජේ යත්ත ආගම රිනම් ඉස්ලාමය වූර ලේඛියෙන්ම අවබෝධ කරගැනීමත්, ඉතින්විතිව එය තමන් සඳහා ආගමක් ලෙස පිළිපැදිමත් ඉතා වැදුගත්ය. ඉස්ලාමය යම් සමාර්යකට, රටකට, උප්‍රාන්යකට හෝ කාලයකට පමණක් දීමා වූ ආගමක් නොවේ. මෙය අදහන්නෙක් ස්වර්ගය ලබාගැනීම සඳහා ජාත්‍යන්තරය කිරීමෙන් හෝ තමන්ගේ ගැලවීම සඳහා යම් පුද්ගලයකුගේ උදවී උපතාර මත රැදී පිටිය පුතුය යනු අධ්‍යක්ෂ හෝ නැතුතු. ඉස්ලාමයේ සාර්ථිකතාවය රඳා පටිකින්නේ එහි වූ මුද්‍රික ප්‍රකිපක්කිය වූ අල්ලාජ්ට පමිකුරණයෙන් අවනත විය පුතුය යන්නෙහිය.

අල්ලාජයේ රීකන්විය, වහුගේ මැරිමි හා මහු අතර ඇති විනයකම් යත්තිය මිනියා කවද හෝ දැනගෙන, මහුට පමිපුරණයෙනම් අවනත වන්නේ තම් මහු කය හා ආතමය ඇතෙනම් මුදලිමෙන වේයි: යුරගය ලැබීමටද මහු සුදුසුයෙන් වේයි. ඉතාමත් දුර බැහැර ප්‍රදෙශයක අපුයිදව තෙවක්වන්නේ වුවත් මිනුම වේලාවක අල්ලාජයේ මැරිමිවලට සුදුසුය කිරීමෙන හෝ වැද වැටිමෙන් වැළකී අල්ලාජට පමණක් අවනත වීමෙන් මහු මුදලිමි බැඩිමකේ වේ.

තවත් වැදුගස් කරුණක් තම් අල්ලාජට අවනතවීම රඟාප්‍රවිතින්නේ කෙනෙකුගේ හොඳ තරක දෙකෙන් රීකන් තෝරා ගැනීමෙහි²² වගකීමිඛාවයෙහිය. ඉස්ලාමයේ ගෙන දක්වා ඇති කරුණු අනුව තරකින් ඇත් වී හොඳ දේ තෝරා ගන්නා අල්ලාජට අවනතවන්නෙයි.

මිනියාගේ කෙරීමිවලට මහුම වගකීවපුනකා වේ. එම නිසා භැංකිතරම් යහපත් ස්ථියාවන්හි නිඹුලි පිටීමත් අයහපතින් ඇත්තේ පිටීමත් වැයම් කළ පුතුය. යහපත් ස්ථියාව තම් අල්ලාජට අවනත වී මහුට පමණක් වන්දනය කිරීමය. අයහපත් නිනිදිත ස්ථියාව තම් අල්ලාජයේ මැරිමිවලට වැදීම හෝ අල්ලාජට වහුගේ මැරිමිවලටක් වැදීමය.

කුරානයේ මේ බව යදහන් වේයි.

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالْمُصَرَّهُ وَالْمُضَيِّعُونَ
مَنْ ءامَنَ بِاللَّهِ وَآتَيْوْمٍ الْأَخِرِ وَعَمِلَ صَلِحًا فَلَهُمْ أَجْرٌ هُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزُنُونَ﴾

‘రమాషబ్దారీ కు’ (రిచ్చాడపట్టణమ) ప్రభువిల-
రైకు. శ్రీదేవియాణిఁస్ డోస్ దావిరెహపర్వత అధిరాజు
కవిరాజు డోస్ ధర్మలూహ దయ కీయామిన్ దైత్య (అఖియ
దైత్య) రిచ్చాడమారత్నిఁస్ యహిరాజు శ్రీయా కరపి ద త్రిభువ
మత్తించుయై దాతుతిఁస్ లెతిఁస్ తమించు కితి నముగయ
లుబాగమ్మ దృఢ. తమ్మ లెతి వెయ, గోతుయ డోస్ ద్వార
కతెతించు నొప్పితించున్న దృఢ. ’
(ఎల్చిరుణాన్ 2:62)

﴿ وَلَوْأَنْتُمْ أَقْمَوْا التَّوْرَةَ وَأَلِّخَيْلَ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ
لَا كَلُوَانِ فَوَقَهُمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أَمَّةٌ مُفْسِدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴾

“ තවද ඔවුන් තවිරාත් ඉන්පිල් හා දෙවියක් රිසිභා අංශාචරණය කළ වූ සියලුලකම පිදියෙන උවිරව උවියේ තම් ඔවුන්ට යැමි රුතුන්හිනම යතුට අක්ත් රිදීමට ලැබෙන්නට ඇත. ඔවුන්ගෙන් සමහරක් පමණක් සහා මාර්ගයේ වූ සමාරයක් ලෙස සිටියුවන් ව්‍යුත්නේ නමුත් ඔවුන්ගෙන් වැඩි දෙනෙක් එයින් තුළාචකයි යොදුන්නේ” වෙති.

(ఆశ్వరణ సున్ 5:66)

අල්ලාස් හදුනාගැනීම

ଓଡ଼ିଶା ରୁଗ୍ଣଙ୍କ ପ୍ରକଟିକାନ୍ତରେ ଏହାର ପରିମାଣ ଅଧିକ ହେଉଥିଲା ।

සැම මිනියෙකම අල්ලාජ කෙරේ විශ්වාසය කුවිය යුතුය
යන්න කෙයේ බලාපොරොත්තු ලෙටුද? යනු එම ප්‍රක්ෂෙය
වේ. අල්ලාජට උචිනකටි වැදුම් පිදුම් කිරීමේ වගක්ම
මිනිසුන් එත පහරාකිනේ නම් ඒ සඳහා අල්ලාජ ගැන
දැනගැනීමේ මගක් කිනීම අවශ්‍ය තේද?

අල්ලාජ එවැනි දැනීමක් ලබාගැනීමෙහිලා මිනිසා
අනාථයෙක බවට පත් කළේ ඇත. මූල් මිනිස වර්ගයාම
අල්ලාජ ගැනුගැනීමේ සක්තිය ද්‍රාහාවිකව මිනිසාගේම
කොටසක්වන ආක්මයෙහි එකළවී ඇත. එවිසාහා
පොතවන අල්තුරානයද මෙය පවිත්‍රයි.

ශුරානයේ අල අංරාජ පුරාවි 172, 173 ගුද්ධ
වාක්‍යයන්හි, ආදම් (අලෝපි) නැව්තමා මැයි එට,
එතුමාගේ අනාගත පැවත එන්නන එකයිභාව
අල්ලාජ මෙයේ වීමසු බව කියුවේ.

‘මම බබ (සැවාම) ගේ දෙවියන් තේද?’ එවිට
මටුන් ‘එසේමය. (බබ අපේ දෙවියන් බව) අපේ යාක්
දරමු.’ කියා පිවියෙය. මේ අන්දමේ පොරොත්දුවක්
ආරම්භයේදීම අල්ලාජ විසින් ඔහුන් ගෙන් ලබාගෙන
ඇත.

දැනිස්ථැනිවිට, ‘මමන්මය ලොට තිරමානෘවරයා:
තමන්ට පමණය වැදුම් පිදුම් ඔහ් යුත්තේ’ යනුවෙන්
. පොරොත්දුවන් ගෙන් ඇයිදැයි අල්ලාජ මෙයේ කියයි.

සමහර ඒව වබ (මිනිද වර්ගයා) මරණීන් පසු තැවත තැංකිට යුතිව, ‘අභ්‍යන්තර අපි මේ ගැන කිහිවක් නොදනිමු’ කියන්න පුරුවන් හෙයින් ය. රේ කියන්නේ ‘අල්ලාඡ අපගේ ඇවියන් බව අපි නොදනිමු; මහුව පමණක් තැම්බිය පුෂ්‍ර බව අපිට කිහිවක් කිවි තැක් යනු කරක කරන්න පුරුවන් තිසාය, ඉහත යදහන් පාරෝත්දුව ගනු ඇතුළු.

කවිත අල්ලාඡ මෙයේ විස්තර කරයි:

‘වබ කියන්න පුරුවනි, ‘නිසැකවම අපගේ මුතුන් මිස්තන් ය (අල්ලාඡට) ආක්‍රමණාත්මක ඇති කළේ. අපි වුවින්ගෙන් පැවති එන්නේ වෙමු. (අපගේ මුතුන් මිස්තන්) මා වැරදි සඳහා අපව විනාශ කරන්නද?’

අල්ලාඡ මෙයේ විස්තර කිරීමෙන් පෙනීයන්නේ උපක ලබන දැමූ දරුවියේම අල්ලාඡ ගැනවු ස්ථාහාවික විස්තාසය ඇතිව ඉපදෙන බවය. එමෙන්ම, අල්ලාඡට පමණක් තැම්බිමේ ආයාචන්ද ස්ථාවයෙන්ම මුළු පැවතෙනා බව නිසැකය. එයට ආරාධි භාෂාවෙන් ‘සිකරාජ’ යනු කියනු ඇති.

එම දරුවා තනියම තබා අපි ඉවත්ටී පිටින්නේ නම්, මහුගේ වැටහිම අනුව අල්ලාඡට වන්දනය කරයි. නම්ත, වුවින් එනයින්නේ වුවින්ගේ පරිපරයේ පෙනෙනා

නොයෙනෙන ඇද අනුවය. අල්ලාජ එහින් පවත්තු ලැබේ බව මූහ්මිමද (පල) තුමා මෙයේ පදනම් කරයි: ‘මම මගේ දියෙන් සකා ආගමේහි මුද්‍රයෙහි: නමුත් දුෂ්චරයන් මුද්‍රන් නොමග යැවිය.’ (මූහ්මිමද) (පල) නැව්තුමා මෙයේද කීයෙක:

‘සුම දරු විකම හිතරාජ තමැති තත්ත්වයේ උපක ලබයි. ඉතික්කිකිනි (මුද්‍රන්ගේ) දෙමාපියෝ මුද්‍රාවේ පුද්ධාවිවිජ්, ක්‍රියාකාශීයෙක් හෝ සොරෝදතරයෙක් කරන්නේය.’
(බ්‍රහ්ම, මුද්‍රණී ගුන්ප ඇපුරෙහි)

අල්ලාජ එහින් ඇඩිකරන ලද ස්වාහාවික වූ බාහිර තීක්ෂන් අනුව දරුවා තම දෙවියන්ට අවනත වන්නායේම, මුද්‍රගේ ආක්මයද ස්වාහාවිකවිම තමාගේ දෙවියන්ට අවනත වන්නේය. මෙය ස්වාහාවිකවිම නොරෙන දෙයකි. තමුත්, මුද්‍රගේ දෙමාපියෝ මුද්‍රන්ගේ අවිපාර, ඇදහිලි ප්‍රම අනුව ගෙනයුමට ප්‍රයත්න දරනි. එවිට, එයට විරුද්ධවිමට තරම් සක්කියෙක් එම දරුවාගේ ආරම්භ කාලයේ නොමැතිකම තීයා තම දෙමාපියන්ගේ අවිපාර ගමන් කරන්නට හැකිය. එම අවධියේ ඒ දරුවා පිළිපිනා ආගම තම් යම් යම් සිරිස්ථිරික් විඳින් පුත්තකි. මේ ගැන මුද්‍ර අල්ලාජට වගකිවපුත්තෙක් නොවන්නායේම, මුද්‍රට (දරුවාට) දුෂ්චරයෙක් ද නොප්‍රමුණුවනුවයි.

මෙනමුද, මිනියාගේ තුවා අවධියේ පිට මරණය දක්වා මු සම්පූර්ණ කාලය තුළම සකා දෙරිකෙනෙක් (අල්ලාජ) පිටින බව කියන සාක්ෂි ලොව අස්සන් මුල්ලක්

නොහැර දැම කැනකම පෙනෙන්නට ඇත. මුදුගේ
ආත්මයද එයට යාක්ෂි දරන්නේය. "

එනියා, මිනිස වර්ගයා අවශ්‍ය සිකාමකා
කියා කරන්නේ නම් අසක්‍ර දෙවිවරුන් සම්පූර්ණයෙන්
හෙළා දකින අකර සත්‍ය දෙවියන්ට වූ අල්ලාජ තොපසුබව
පිළිගත්. ඒ සඳහාවූ මාරුගය මවුනට විවෘතව ඇත.
නම් සැමවීම, නිරන්තරයෙන්ම මවුන අල්ලාජගේ
පැවැතම කියාපාන නිදුෂුන් තොකකා මුදුගේ මැටිමිවලට
ප්‍රමුඛ ස්ථානයක දී වැදුම් පිදුම් කරන්නේ නම්, එයින්
වන්නාවූ විභාකවලින බෙරිම ඉතාමත් දුෂ්කර වන්නේය.

එක උදහරණයක්:

දෙශීරු ඇමෙරිකාවේ, බ්‍රේලයේ ඇති ඇමයෝන්
මකා වනාන්තරයේ සිංහකොන දෙපින් පිහිටි ස්ථානයක
පිවිත්වන පුරාණ ගෝජ්‍යකයින්, මවුන් වැදුම් පිදුම් කරන
ප්‍රධාන පිළිමය වූ "ස්ක්වච්" (Skwatch) පිළිමය කැවිම
සඳහා කුඩා ගොඩනැගිල්ලක් කැඳුහා. එම පිළිමය වනාහි
ලොව ඇති පියලු මැයි ප්‍රේෂ්පතම දෙවියන් නියෝජනය
කරන්නායි බව එම ගෝජ්‍යකයින්ගේ විශ්වාසය යේ. පසු
දෙනෙක එක කරුණයෙක එම පිළිමයට කමානෝ ගොරවය
පිරිනමා පුදුපුදු කිරීමට පැමිණියේය. මුදු කමානෝ
මැයිමිකාරයා හා ආරක්ෂකයා ලෙස කදබල විශ්වාසයක්
ඇතිව එම පිළිමය පාමුල වැදවැට් පිටත කළේ
වයස්ගතවූ මැකකන් වසාගයක් ක්‍රිජ රෝහිබලලක් එම
ගොඩනැගිල්ලට ඇතුර විය. එම කරුණයා කම සිය
විස්වාච්‍යා සමගම මුදු දුම්වේ බල්ල පිටුපස කඩුලක්

මයට එම පිළිමයේ තවත් පැත්තක වූනා කිරීමය. මෙම කුත ක්‍රියාව දුටු විගය මහු කෝපයට පත්‍රී බල්ලා එළවා දැමීමේය. තමුණ් වහුගේ කෝපය විකින් වික අඩුවී සාමාන්‍ය තක්වියකට පැමුණුනුවේ වහු කළුපනා කරන්නට විය. ‘එම බල්ලා කළ කුත ක්‍රියාව විළක්වාදීමට කරමි ගන්තියක් නොමැති, අහි-සක මෙම පිළිමය කෙසේ මගේ දෙවියන් වේද? විශ්වයේ අවිතකි වේද? යනු වහුගේ සිත අවුල් විය. දැන් වහුට වැටහුනේය. දෙවියන් (අල්ලාජ) වෙත කොහොදේ පිටිතු ඇත. මෙය ගලෙන් තැබුනු පිළිමයක් පමණි.

වහු දැන් දෙවිභාකීන් ක්‍රියාකරන්න පුරුවන. එකක්: වහු නියම දෙවියන් (අල්ලාජ) ගැන පොයාබලා වහු වෙත සම්පූර්ණ විශ්වාසය තබා අවනතැවීම, අනෙක්: තමාගේ සිතට පරුදුදෙව හා අවි-සකාචයෙන් නොරව වහු තමාගේ ගෝජ්‍රිකයින්ගේ අයක් විශ්වාසය අනුව ගමන් කිරීම. ඇත්තෙන්ම, වහු එම ගෙවිනැගිල්ල බැං දුටුඳු අල්ලාජ විභින් වහුට දෙනු ලැබූ විශේෂ සංඛාවකි. මෙම සංඛාවෙන් වහුගේ නැමදීම වැරදි බව පෙන්වා දී ඇත.

මෙහි කි පරිදි, සැම සමාරයකටම, ගෝනුයකටම, පුදේශයකටම නැවිවරුන් එවා ඇත. එම උතුම් අනාගත වික්‍රීකරු අල්ලාජ කොරෝනි මිනියා බැං පවත්නා ස්වාධාරික විශ්වාසය වැඩි දුෂ්‍රු කර ගැනීමට අනුබල යුත්තා පමණක් නොව, මිනියා බැං රඳී පවත්නා අල්ලාජට පමණක් නැමදීමේ පැමුත්තද ඉටු වීමට අල්ලාජ විභින් අනාවරණය කරන ලද උපදේශයන් ද

ගෙන දැක්වූන. කෙසේ විතන්, බොහෝ තබුවරුන්ගේ ඉගැන්වීම් විකෘති කරන ලදාව, හොඳ නරත දේ පෙන්නුම් කරන කොටස පමණක් ඉතිරිකර ඇත.

තවිරාත්හි දයපනත, රේවා තහවුරු කරන බඩිබලයේ තව හිටිපුම, නොයෙක් සමාජයන් හි, මිනිස් සාකච්ඡා, සෞරකම් කිරීම, කාමය වරදවා හැඳිවීම යන පාප ක්‍රියාවන්ට පවතින නීති පදනම් යන කරුණු විකෘත වූ ඉගැන්වීම් පදනා උදහරණ වේ.

ඉස්ලාමයේ විකෘති කිරීමක් නැත. එය අල්ලාජ විසින් දෙනුලැබූ ඒ ආකුරයෙන්ම අදත් පවතී. මෙවැනි ජෙන්න් නීතා අල්ලාජ කෙරේ සම්පූර්ණ වූ විශ්වාසයක් කැනීම, ඔහුට මුදලනින්ම අවනතාවීම, මහුගේ ආගම වන ඉස්ලාමය පිළිගෙන ඒ අනුව පිවත්වීම යනාදිය ගැන මිනියා අල්ලාජට වගකිව යුත්තේය.

විශ්වාසයින්, අල්ලාජ ඉතාමත් චාරුණිකය. මහුගේ දායාව, අනුකම්පාව හා ආක්රිතිය පත්‍රු. මහු විසින් පෙන්වනු ලැබූ තීවුරුදී මාරගයේ ඔද්‍යාල් ගමන් කිරීමට උදවිතන මෙන් ප්‍රාරුහාකරණමු. තවද, ප්‍රයායාව හා කෘෂිකාවය මහුටම හිමිය. සමාජය හා ආක්රිතිය මුහුම්මද (පල්) තබුත්මාණන්ටත් එකුමාගෙන් පැවත එන්නත, මිනුයන් හා එකුමාගේ අධිපාරේ ගමන් කරන අනුගාමිකයින්ටත් අත්වේවායි පත්‍රු.

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتنمية الجاليات في منطقة البطحاء

تحت إشراف

وزارة الشؤون الإسلامية والأوقاف والدعوة والإرشاد

ص.ب: ٢٠٨٢٤ الرياض ١١٤٦٥

[٤٠٣٠١٤٢ / ٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٣٤٥١٧]
هاتف [٤٠٣٤٥١٧ / ٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٣١٥٨٧]

فاكس: ٤٠٥٩٣٨٧ - ٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٣٤٠٥

هاتف وفاكس صالة الحاضرات بالبطحاء

٠٠٩٦٦ - ١ - ٤٠٨٣٤٠٥

حقوق الطبع محفوظة للمكتب

لا يسمح بطبع أي جزء من هذا الكتاب إلا بعد موافقة خطبة مسبقة من المكتب

هذا الكتاب يتناول:

- * شرحاً موجزاً للدين الإسلامي، وأنه الدين الصحيح الذي لا يقبل الله ديناً سواه.
- * استعراض الأديان والمبادئ الأخرى وبيان بطلانها.
- * حقيقة عيسى وأمه عليهما السلام.
- * عالمية الدين الإسلامي والحكمة في خلق الثقلين.

الدِّين الصَّحِيحُ

بِاللُّغَةِ السُّنْهَالِيَّةِ

تألِيف
أبو الحسن بشير بن بلال فلبس

ترجمة
شرف الدين محمد سناحور

هذا الكتاب من إعداد وترجمة
المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بالبدیعه

الدين الصحيح

(باللغة السنهاية)

تأليف

أبو أمينة . بلال فيلبس

ترجمة

شريف الدين محمد منصور

هذا الكتاب من إعداد وترجمة

المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد بالبديعة

١٤٢٠ هـ